

MARINAS, EL GARAIKOETXEA GALLEC

El nou PNG

L'elecció, per aclamació, de González Marinas com a secretari general del nou PNG li atorga poders absoluts, mentre el prestigi de Camilo Nogueira va guanyant-se el suport de la societat gallega. La crisi, però, continua oberta.

Xesús Feliu

Enmig d'una crisi generalitzada del centre, la dreta i el centre dreta, que a Galícia té trets específics, ja que la ventolera sorprèn part d'aquest espectre polític en el poder, el nacionalisme gallec ha tornat a sofrir modificacions en els seus partits. En el que portem d'any s'ha celebrat el Congrés Constituent del **Partit Nacionalista Galego** (PNG), s'ha renovat la direcció del **Partido Galeguista** (PG) i s'ha reorganitzat el **Partido Socialista Galego Ixquierda Galega** (PSG-IG).

El **Partido Nacionalista Galego** naix d'una escissió de **Coalicion Galega**, el soci de **Miquel Roca** en recents

batusses electorals i reformistes. Cinc dels onze parlamentaris autonòmics que obtingué **Coalicion Galega** en les eleccions de 1985 començaren a anar-se'n quasi en el moment d'iniciar-se les converses per a formar govern. Les urnes havien deixat **Coalicion Galega** amb la paella pel mànec i, mentre uns s'inclinaven pel pacte amb **Coalicion Popular**, un altre sector, presumptament més progressista i nacionalista, s'inclinava per l'acostament al PSOE.

L'ala progressista era encapçalada pel mateix secretari general de **Coalicion Galega**, **Pablo González Marinas**, que ara, com un **Garaikoetxea** gallec, lidera el nou PNG. En el Congrés Constituent celebrat a mitjans del mes

Pablo González Marinas.

passat a Santiago de Compostela, **González Marinas** fou escollit per aclamació secretari general del nou partit, que, per tal d'evitar conflictes de liderat, ha suprimit la figura del president.

La consolidació del PNG, que té una feble estructura comarcal en escassos punts de Galícia —és més aviat un partit de professionals urbans— no fa sinó consolidar la situació existent de fet des de fa alguns mesos. Al cap i a la fi, es tracta de la incorporació d'una constant més que pugna per fer-se lloc o arrapar vots en un electorat moderat que assisteix decebut a un lamentable espectacle de desintegració política o fins i tot d'«involució política», com ha definit la situació actual en Galícia l'abans totpoderós vicepresident de la Xunta **Xosé Luis Barreiro**, avui en hores ben baixes.

Interclassista i progressista

Els dirigents del PNG sostenen que el seu Congrés ha estat el primer pas per a un llarg procés d'organització i implantació. Defineixen el partit com a «interclassista i progressista» i pretenen concórrer als propers comicis municipals amb candidatures en els principals ajuntaments gallecs. Del Congrés de Santiago ha eixit una executiva, un liderat i unes línies bàsiques que necessitaran d'un Congrés extraordinari per concretar-se en mesures d'acció política, de forma, que es precisi el missatge que es pretén transmetre especialment a les classes mitges urbanes, no exactament nacionalistes, però sí propícies a un tebi vernís galleguista.

Tot i que crida tant l'atenció la precisió feta per **González Marinas** que es tracta d'«un partit amb vocació urbana», potser no és una altra cosa que fer l'ullet als votants de la ciutat, que veuen en **Coalicion Galega** —amb molta raó, per cert— una «banda de cacs» que controlen els ressorts econòmics i socials de la ruralitzada societat gallega. «No obstant això —declarà el líder del PNG—, esperem la positiva resposta de la Galícia interior, més ruralitzada, perquè pense que es produirà un procés paral·lel de culturalització i llibertat política, cosa que no vol dir que el món rural manque d'aquesta formació cultural, sinó de la possibilitat de decidir lliurement per manca de possibilitats reals». **Marinas**, que, segons antics correligionaris, es creu **Kennedy**, és amic de grans paraules però compta amb escasses forces i suports per a començar. Haurà d'aplicar ara tot el seu voluntarisme polític, per tal de buscar-se unes fonts de finançament que no trobarà amb facilitat.

En els seus temps de «coaga» prefe-

rent, els diners venien dels aliats catalans i dels substanciosos beneficis que les empreses de **Franqueira** reportaven. Però «els de Franqueira» són els que s'han quedat a **Coalicion Galega**. El finançament i l'organització territorial, que pretén, una vegada més, ultrapassar les artificioses estructures provincials i centrar-se en les comarques naturals, reportaran treball afegit a la preocupació immediata per salvar la cara a les eleccions del proper estiu.

Gerardo Fernández Albor. A la dreta, González Marinas.

Contra les diputacions

La decisió congressual de refusar l'organització provincial té un profund sentit ideològic, que enllaça amb la pròpia gènesi de l'escissió de la qual nasqué el partit. Les raons esgrimides pels militants del PNG per a mostrar-se contra la província es van basar en la constatació, massa evident, que des del palau provincial s'exerceix un poder clientelar que compet a l'autonomia política del poder regional i la condiona.

Del conflicte amb els reietons de les diputacions —els **Marfany**, **Victorino Núñez**, **Rajoy** i **Cacharro Pardo**—, manipuladors de pressupostos d'inversions superiors a les de la pròpia comunitat autònoma, nasqué la discrepància interna en **Coalicion Galega** quan es negociava el suport o no al govern de **Fernández Albor**. Els cacs provincials, atrinxerats a les dipu-

tacions, es neguen al fet que aquestes institucions passen al control de la comunitat autònoma de Galícia, tal com ho estableix l'estatut.

L'esperit de renovació dels nous homes de **Marinas** pot tenir certa credibilitat, cert. També es cert que en general es pot apreciar un caire més progressista. El que ja resulta més difícil de creure és aquest nacionalisme furibund del qual volen presumir i que no es troba quan es grata un poc entre els seus dirigents. Sense anar més lluny, tres dies després de la seua aclamació, **Marinas** signava un article en perfecte espanyol en un diari d'àmbit regional. Una anècdota que diu ben poc de la seua aportació a la normalització lingüística, una cosa que mai no faria, per exemple, un líder de l'esquerra nacionalista. Per la seua banda, els que restaren a la **Coalicion Galega** han consumat ja la seua línia pactista amb **Alianza Popular**. Millor dit, amb la **Coalicion Popular**, que s'ha trencat en l'àmbit estatal però no en el gallec. Pareix que no interessa ningú perdre parcel·les de poder, per mínimes que siguin, i el PDP i el PL les tenen a la Xunta.

Sota el pretext de la governabilitat

de Galícia, Coalición Galega ha subscrit un acord amb la Xunta en virtut del qual **Fernández Albor** manté el suport necessari en el Parlament per a traure endavant els pressupostos d'aquest any. La sorpresa ha saltat aquesta mateixa setmana, quan un dels mateixos dirigents de la Coalición Popular a Galícia ha denunciat públicament que **Coalición Galega** signà el pacte a canvi de seixanta milions de pessetes.

Nova esquerra, vell país

«El pitjor que pot succeir a un govern és que no el prenguen seriosament». Eren les paraules amb què **Camilo Nogueira**, líder del PSG-EG, definia l'actual situació política a Galícia en acabar el congrés ordinari d'aquest partit, celebrat en dies passats també a Santiago. El PSG-EG, partit que puja, amb gran prestigi a la societat gallega, malgrat comptar tan sols amb tres parlamentaris autonòmics i no haver aconseguit el seu somni anhelat de col·locar un «Bandrés» a Madrid, ha suprimit la Secretaria Nacional i ha atorgat a **Camilo Nogueira** la presidència. Un mer canvi de denominacions que no afecta el lide-

rat del PSG. El Consell Nacional ha estat renovat, però es manté la solidesa que l'ha caracteritzat en la història recent de Galícia, i s'incrementa la descentralització del treball en el sí de l'executiva, ja que la brillantor de moltes de les actuacions del PSG es devien al treball incansable de tan sols un grapat de persones. No hi ha fissures en el lideratge moral i polític de **Camilo Nogueira**. Tan sols cinc vots li negaren el suport com a president. Un d'ells, el de la seua dona, més partidària, pel que sembla, de fer que el seu marit es prenga unes vacances i faça cas a la família. En les tranquil·les discussions del Congrés, bategava una certa preocupació per un possible acostament del PSG cap a posicions més moderades i quasi socialdemòcrates. El socialisme continua marcant la línia ideològica del partit com a alternativa a una societat capitalista. Tanmateix, no és menys veritat que gran part de les posicions maximalistes de **Camilo Nogueira** han anat quedant relegades, i és això precisament el que li ha facilitat l'aproximació a una àmplia capa del que es podria anomenar esquerra sociològica. □

CONVOCATÒRIA
PREMIS 1987

AJUNTAMENT DE BENIDORM

VII Edició Premis
Abril 1987

—Poden optar a aquest premi totes les obres escrites en valencià sense cap límit temàtic o d'altra forma, llevat de l'extensió, que no serà inferior a 50 fulls, escrits a màquina, a doble espai i per una sola cara.

— El termini d'admissió d'obres **acaba** el dia **20 de març de 1987** i cal trametre-les a l'Ajuntament de Benidorm. Departament de Cultura. 03500-Benidorm (Alacant).

— La dotació del premi és de 500.000 pessetes en metàl·lic. El jurat podrà declarar-lo desert si estima que no s'hi donen les condicions de qualitat suficients.

03500-Benidorm (Alacant)
Telèfons (965) 86 32 62
86 30 12 - 86 38 44 (ext. 15)